

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 4 stycznia 2017 r.

Poz. 53

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 436/16 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 20 lipca 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia NSA
Sędziowie Sędzia WSA
Sędzia WSA

Anna Moskała
Maciej Guziński (sprawozdawca)
Jerzy Strzebinczyk

Protokolant

Katarzyna Kiermacka

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 6 lipca 2016 r.
sprawy ze skargi D. M. i R. M.
na uchwałę Rady Powiatu Dzierżoniowskiego
z dnia 24 listopada 2015 r. nr XIV/104/15
w przedmiocie § 4 ust. 2, § 5 pkt 1 lit. b, załącznik nr 3, § 6 ust. 1-3, § 7 ust.1 tiret
pierwsze, załącznik nr 4, § 7 ust. 3, § 8 ust. 4, § 10 ust. 3-5, § 11 ust. 1 i 2, § 12 ust. 1, 8
i 9 uchwały z dnia 24 listopada 2015 r., nr XIV/104/15 w sprawie ustalenia trybu
udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych oraz
trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystania

- I. stwierdza nieważność § 5 pkt 1 lit b oraz załącznika nr 3, § 6 ust. 1-3, § 8 ust. 4, § 10 ust. 3-4 zaskarżonej uchwały;**
- II. dalej idącą skargę oddala;**
- III. umarza postępowanie w zakresie § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały;**
- IV. zasądza od Powiatu Dzierżoniowskiego na rzecz skarżących kwotę 574 (pięćset siedemdziesiąt cztery) złotych kosztów postępowania.**

Uzasadnienie

W dniu 24 listopada 2015 r. Rada Powiatu Dzierżoniowskiego podjęła, na podstawie art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.: dalej: ustawa; uso), uchwałę nr XIV/104/15 w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania (dalej: uchwała).

Skarżący: R. M. – będący organem prowadzącym Prywatne Liceum Ogólnokształcące w Bielawie; D. M. – będąca organem prowadzącym Szkołę Wielozawodową w Bielawie, po wezwaniu organu do usunięcia naruszenia prawa, wnieśli skargę na powyższy akt zarzucając:

I. Naruszenie art. 90 ust. 2a i 4 ustawy oraz art. 2 Konstytucji RP, poprzez przyjęcie w § 4 ust. 2 uchwały sposobu ustalania i wypłacania dotacji oświatowej w oparciu dane dotyczące poprzedniego roku budżetowego oraz dokonywania weryfikacji uprzednio wypłaconej dotacji. Z powołaniem na orzecznictwo administracyjne i sądownoadministracyjne, podniesiono, że kwoty dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych ustala się w oparciu o dane zawarte w budżecie jednostki samorządu terytorialnego na rok budżetowy, w którym udziela się dotacji. Postanowienie rady powiatu o przekazywaniu kwot tych dotacji w wysokości obowiązującej w roku poprzednim, a następnie wyrównywanie udzielonych dotacji, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa.

Podniesiono, że zapisy § 4 ust. 2 uchwały, w obecnym brzmieniu, dają w sposób nieuprawniony podstawę do podejmowania przez Zarząd Powiatu Dzierżoniowskiego uchwał z mocą wsteczną w przedmiocie retroaktywnej zmiany wysokości przyznanej już i wypłaconej dotacji oświatowej w częściach odpowiadającej minionym miesiącom.

II. Naruszenie art. 90 ust. 4 ustawy, poprzez nałożenie w § 5 pkt 1 lit. b uchwały na organ prowadzący szkołę obowiązku składania w Starostwie Powiatowym w terminie do 10 dnia każdego miesiąca informacji o aktualnej liczbie uczniów uczestniczących w zajęciach edukacyjnych w miesiącu poprzedzającym, według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do uchwały, który przewiduje składanie oświadczenia przez organ prowadzący potwierdzającego m.in. własnoręczny charakter podpisu uczniów na listach obecności.

Podniesiono, że zgodnie ze stanowiskiem NSA nakładanie na organ prowadzący szkołę obowiązku wskazania liczby uczniów z rozbiciem na poszczególne miesiące wykracza poza kompetencje normotwórcze przyznane organowi stanowiącemu (wyrok NSA z dnia 09.09.2014 r., II GSK 388/14). Wskazano, że organ prowadzący mógłby potwierdzać własnoręczny charakter podpisu danego ucznia wyłącznie gdyby był świadkiem składania każdego takiego podpisu. W przeciwnym wypadku organ prowadzący szkołę nie może mieć wiedzy co do charakteru podpisu.

III. Naruszenie art. 90 ust. 2a, 3 i 4 ustawy, poprzez przyjęcie w § 6 ust. 1–3 uchwały sposobu ustalania wysokości dotacji uzależnionego od pozaustawowych kryteriów w postaci treści informacji wskazanej w § 5 pkt 1 lit. b uchwały oraz poprzez wprowadzenie obowiązku zachowania zgodności liczby uczniów podanej we wskazanej informacji z innymi dokumentami.

Za orzecznictwem administracyjnym wskazano, że nie ma możliwości uzależnienia wypłat należnych dotacji od złożenia informacji o faktycznej liczbie uczniów. Warunkiem uzyskania dotacji jest bowiem złożenie wniosku do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji. Informacje comiesięczne mogą służyć jedynie uaktualnieniu danych dotyczących ilości uczniów celem prawidłowego naliczenia wysokości dotacji. Podniesiono, że postanowienia § 6 ust. 1-3 uchwały nie wprowadzają jedynie obowiązku składania informacji miesięcznej o faktycznej liczbie uczniów, ale uzależniają wprost wysokość wypłacanej dotacji od treści tej informacji, a zatem od złożenia takiej informacji w ogóle.

Wskazano, że organ może wprowadzić obowiązek składania informacji o liczbie uczniów, ale gdy informacje te służą przeprowadzaniu kontroli pobrania i wykorzystania dotacji, której ustalenia mogą stanowić podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu dotacji, np. pobranej w nadmiernej wysokości.

Organ stanowiący nie może wchodzić w kompetencje ustawodawcy i samodzielnie ustalać w § 6 uchwały sposobu obliczania wysokości dotacji w oparciu o przesłanki nieznanne ustawie. Z przepisów art. 90 ust. 3 i 4 ustawy wynika, że dotacje przysługują na każdego ucznia, a więc w wysokości odpowiadającej faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji.

IV. Naruszenie art. 90 ust. 4 ustawy oraz art. 251 ust. 1 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych (Dz.U.2009.157.1240 ze zm.), poprzez przyjęcie w § 7 ust. 1 tiret pierwsze uchwały częściowego miesięcznego rozliczenia dotacji, a także poprzez wprowadzenie na podstawie § 7 ust. 1 tiret pierwsze uchwały

obowiązku przedstawiania przez organ prowadzący w rozliczeniu sporządzanym według załącznika nr 4 do uchwały szczegółowego zestawienia rodzajowego wydatków sfinansowanych z dotacji oświatowej.

Z powołaniem na orzecznictwo administracyjne, wskazano w tym zakresie, że wprowadzenie wymogu, aby rozliczenie z poniesionych wydatków odbywało się co miesiąc, stanowi nieuzasadnioną ingerencję organu dotującego w sposób gospodarowania w trakcie roku przekazywanymi miesięcznymi ratami dotacji.

Wprowadzenie miesięcznego rozliczenia de facto uniemożliwia organowi prowadzącemu sfinansowanie z dotacji wydatków przekraczających wysokość miesięcznej raty dotacji. Ponadto wprowadza także obowiązek przedstawiania szczegółowego miesięcznego zestawienia rodzajowego wydatków sfinansowanych z dotacji, stanowi wykroczenie poza normę kompetencyjną wynikającą z art. 90 ust. 4 ustawy i winno być poczytywane za bezpodstawne obciążanie organu prowadzącego zadaniami, które w rzeczywistości mają zmierzać do dokonywania swego rodzaju wstępnej kontroli wydatkowania dotacji z pominięciem przepisów art. 90 ust. 3e i 3f ustawy.

Natomiast organ stanowiący danej jednostki samorządu nie ma podstawy nakładania na organ prowadzący szkołę obowiązku sporządzania zestawień w oparciu o dokumenty finansowe dokumentujące wykorzystanie dotacji – organ wykonawczy tej jednostki jest bowiem wyposażony w uprawnienia kontrolne i w ich ramach może samodzielnie sporządzać takie zestawienia.

V. Naruszenie art. 90 ust. 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w § 7 ust. 3 uchwały postanowienia, zgodnie z którym do rozliczenia dotacji oświatowej stosuje się przepisy ustawy o finansach publicznych, z pominięciem przepisów ustawy o systemie oświaty.

Zdaniem skarżących, takie rozwiązanie stanowi uzurpację legislacyjną gdyż to przepisy aktów rangi ustawowej szczegółowo określają swój zakres zastosowania, a nie akty prawa miejscowego. Co więcej, treść § 7 ust. 3 uchwały wyklucza, przez pominięcie, przepisy ustawy o systemie oświaty.

VI. Naruszenie art. 90 ust. 3f i 4 ustawy oraz § 115 i 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad Techniki Prawodawczej” z dnia 20.06.2002 r. (Dz.U.2002.100.908 ze zm.), poprzez uregulowanie w § 8 ust. 4 tiret pierwsze, drugie i trzecie uchwały, uprawnień osób upoważnionych do kontroli objętych regulacją ustawową art. 90 ust. 3f ustawy.

Wskazano, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego uchwalając akt prawa miejscowego na podstawie ustawowego upoważnienia zawartego w art. 90 ust. 4 ustawy nie może wchodzić w kompetencje ustawodawcy i regulować, choćby nawet tak samo, materii którą ustawodawca uściślił w normach rangi ustawowej.

VII. Naruszenie art. 90 ust. 3f, 3g i 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w § 8 ust. 4 tiret czwarte uchwały uprawnień osób upoważnionych do kontroli do przetwarzania danych osobowych uczniów.

Podniesiono w tym zakresie, że ustawodawca precyzyjnie uregulował kwestię przetwarzania danych osobowych uczniów w art. 90 ust. 3g ustawy, gdzie stosowne uprawnienia przyznał organowi, o którym mowa w art. 90 ust. 3e ustawy a nie osobom, o których mowa w art. 90 ust. 3f ustawy, tj. osobom kontrolującym, tak jak to uczynił organ stanowiący we wskazanym postanowieniu uchwały. Wskazano, z powołaniem na orzecznictwo, że uchwała oparta na podstawie art. 90 ust. 4 ustawy nie może regulować inaczej niż czyni to ustawa postępowania kontrolnego.

VIII. Naruszenie art. 90 ust. 3f i 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w **§ 10 ust. 3 uchwały** obowiązku sporządzania przez organ prowadzący na własny koszt odpisów, kserokopii i wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń na żądanie osoby upoważnionej do kontroli.

Podniesiono, że przepisy te rozszerzają katalog uprawnień wskazanych w art. 90 ust. 3f ustawy, a ponadto nakładają na organ prowadzący szkołę dodatkowe obowiązki, które co istotne generują koszty po stronie organu prowadzącego wynikające ze sporządzania kserokopii, odpisów, wyciągów, zestawień wyliczeń (koszty materiałowe oraz osobowe). Jako takie wykraczają poza regulację ustawową dającą kontrolującym jedynie prawo wglądu do prowadzonej przez szkołę czy placówkę dokumentacji organizacyjnej, finansowej i dokumentacji przebiegu procesu nauczania.

IX. Naruszenie art. 90 ust. 3f i 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w § 10 ust. 4 uchwały obowiązku poświadczania za zgodność z oryginałem przez osoby reprezentujące kontrolowany podmiot kserokopii dokumentów stanowiących załączniki do protokołu kontroli.

Podniesiono, że nakładania takiego obowiązku nie mieści się to w pojęciu „trybu kontroli” (o którym mowa w art. 90 ust. 4 ustawy), a jednocześnie pozostaje całkowicie niezrozumiałe w świetle faktu, iż osoby upoważnione do kontroli przez organ administracji mogą na podstawie art. 90 ust. 3f ustawy samodzielnie zapoznać się z oryginalnymi dokumentami i dokonać poświadczenia sporządzonych przez siebie kserokopii na potrzeby organu administracji.

X. Naruszenie art. 90 ust. 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w § 10 ust. 5 uchwały obowiązku umieszczenia informacji o źródle finansowania na dokumentach potwierdzających dokonanie wydatku ze środków pochodzących z dotacji oświatowej.

Podniesiono, że powyższe zobowiązanie nie wchodzi ani w zakres trybu rozliczania dotacji, ani trybu kontroli gdyż odnosi się do wydatkowania samej dotacji, a organ stanowiący nie ma w tym zakresie kompetencji normotwórczej.

XI. Naruszenie art. 90 ust. 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w § 11 ust. 1 i 2 uchwały instrumentu protokołu pokontrolnego oraz uregulowania treści protokołu pokontrolnego.

Podniesiono, że postanowienia uchwały o czynnościach kontrolującego i kontrolowanego związanych ze sporządzeniem i podpisaniem protokołu z kontroli nie mają oparcia w art. 90 ust. 4 ustawy.

XII. Naruszenie art. 90 ust. 4 ustawy, poprzez wprowadzenie w § 12 ust. 1 oraz ust. 8 i 9 uchwały obowiązku podpisu protokołu przez kontrolowanego oraz poprzez wprowadzenie instrumentu zaleceń pokontrolnych. Podniesiono, że przepisy ustawy nie wyposażają organu w uprawnienie do wprowadzenia takiego rozwiązania.

Mając na uwadze powyższe, skarżący wnieśli o: 1. stwierdzenie nieważności uchwały Rady Powiatu Dzierżoniowskiego nr XIV/104/15 z dnia 24.11.2015 r. w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystania w części, tj. w zakresie:

§ 4 ust. 2 uchwały; § 5 pkt 1 lit. b uchwały oraz załącznika nr 3 do uchwały, § 6 ust. 1–3 uchwały; § 7 ust. 1 tiret pierwsze uchwały oraz załącznika nr 4 do uchwały; § 7 ust. 3 uchwały; § 8 ust. 4 uchwały; § 10 ust. 3–5 uchwały; § 11 ust. 1 i 2 uchwały; § 12 ust. 1, 8 i 9 uchwały.

W odpowiedzi na skargę, podnosząc, że uchwała nie narusza prawa, organ – Rada Powiatu wniosła o: umorzenie postępowania w części dotyczącej § 4 ust. 2 uchwały; odrzucenie skargi w zakresie, w którym skarżący nie wykazali naruszenia ich interesu prawnego lub uprawnienia; oddalenie skargi w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu wskazano, że warunkiem skutecznego wniesienia skargi w oparciu o art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2015 r., poz. 1445 ze zm.), jest m.in. wydanie przez organ powiatu uchwały w sprawie z zakresu administracji publicznej, którą naruszono interes prawny lub uprawnienie skarżącego.

Podniesiono w tym zakresie, że skarżący – R. M. – prowadzący Prywatne Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w którym stawki dotacji dla uczniów ustalane są na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy o systemie oświaty i na podstawie § 2 ust. 2 zaskarżonej uchwały, nie ma uprawnienia do złożenia skargi w zakresie § 4 ust. 2 uchwały – gdyż przepis ten dotyczy szkoły metryczkowej. Natomiast taką szkołę (metryczkową) prowadzi skarżąca – D. M.: Szkołę Wielozawodową w Bielawie, w której realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki i w związku z tym, szkoła ta otrzymuje na każdego ucznia dotację ustaloną na podstawie art. 90 ust. 2a ustawy i na podstawie § 2 ust. 1 uchwały. Ta skarżąca nie ma jednak uprawnienia do złożenia skargi w zakresie § 6 ust. 3, § 5 pkt 1 lit. b i § 8 ust. 4 tiret 3 uchwały, ponieważ te postanowienia uchwały dotyczą tylko szkół, o których mowa ust. 2 uchwały tj. tzw. szkół niemetryczkowych.

Ponadto podniesiono, że oboje skarżący nie mają legitymacji procesowej do zaskarżenia uchwały w zakresie dotyczącym: § 7 ust. 3 i § 8 ust. 4 tiret 1, 2, 3, którym zarzucają powtórzenie ustawy (8 ust. 4 tiret 1, 2, 3), który stanowi informację w sprawie podstawy prawnej do rozliczania dotacji w przypadkach uregulowanych ustawą o finansach publicznych (§ 7 ust. 3).

W dalszej części uzasadnienia, odnosząc się do poszczególnych zarzutów, podniesiono w odpowiedzi na skargę;

Ad. D). Skarga w tym zakresie jest bezprzedmiotowa, gdyż § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały już nie obowiązuje w zaskarżonym brzmieniu, ponieważ uchwałą nr XVII/116/16 Rady Powiatu Dzierżoniowskiego z dnia 23 lutego 2016 r. nadano mu nową treść.

Ad II). Wskazany w uchwale obowiązek nie wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 90 ust.4 ustawy o systemie oświaty. Skoro warunkiem otrzymania dotacji na ucznia jest uczestniczenie tego ucznia w 50% zajęć edukacyjnych, czego potwierdzeniem jest jego własnoręczny podpis, to oczywiste jest, że organ dotujący w ramach swoich uprawnień kontrolnych ma prawo domagać się od organu prowadzącego podania stosownych informacji (oświadczeń) w tej sprawie. Organ dotujący nie ma bowiem innych możliwości ustalenia tych danych, a w zależności od liczby uczniów faktycznie uczestniczących w zajęciach, kształtuje się wysokość przekazywanej dotacji.

Ad III). Dotacje przysługują na każdego ucznia w wysokości odpowiadającej faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji. Natomiast podawana przez szkołę w terminie do 30 września

roku poprzedzającego rok udzielania dotacji, planowana liczba uczniów, służy powiatowi jedynie do planowania wysokości dotacji na rok następny. Nie może być natomiast wykorzystywana jako podstawa obliczenia dotacji należnej. Wbrew zarzutom skarżących, w zaskarżonym postanowieniu uchwały nie uzależniono wypłaty dotacji od złożenia informacji, o której mowa w tym przepisie.

Ad IV). Obowiązek comiesięcznego rozliczenia wykorzystania dotacji jest konsekwencją regulacji przyjętej w art. 90 ust. 3c ustawy, w świetle której, dotacje są przekazywane w częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca. Zatem skoro organ comiesięcznie przekazuje szkole kwotę dotacji, tym samym istnieją uzasadnione podstawy do uzyskania od organu prowadzącego comiesięcznej informacji zawierającej rozliczenie w zakresie jej wykorzystania. Takie rozliczenie umożliwia organowi sprawowanie bieżącej, skutecznej kontroli nad prawidłowością wydatkowania dotacji, zgodnie z jej celem.

Ad VII – XII). Zarzuty skarżących dotyczące wskazanych postanowień uchwały rady powiatu odnośnie przekroczenia upoważnienia ustawowego do określenia trybu przeprowadzenia kontroli u beneficjentów dotacji i zakresu tej kontroli, są niezasadne. Bowiem przepisy art. 90 ust. 4, art. 90 ust. 3c, art. 90 ust. 3 f, art. 90 ust. 3g ustawy określają tylko ogólne zasady kontroli wykorzystania dotacji, pozostawiając uszczegółowienie unormowań ustawowych organom stanowiącym j.s.t. Ustawowe uprawnienie do określania trybu kontroli to – ustalenie zasad, na jakich będzie się ona odbywać, sposobu postępowania, procedury przeprowadzania kontroli. Natomiast regulacja zawarta w § 10 ust. 5 uchwały, zobowiązująca do wskazania źródła finansowania na dokumentach potwierdzających dokonanie wydatku, jest naturalną konsekwencją przyznanych organom j.s.t. uprawnień do kontrolowania wykorzystania dotacji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 2014 r., poz. 1647, ze zm.), sądy administracyjne są między innymi właściwe do badania zgodności z prawem zaskarżonych aktów organów jednostek samorządu terytorialnego, a wśród nich – jak to ma miejsce w rozpoznawanej sprawie – także aktów prawa miejscowego (art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., powoływanej w dalszych wywodach jako „p.p.s.a.”). Uchwała organu jednostki samorządu terytorialnego jest zgodna z prawem, jeżeli jest zgodna z przepisami prawa. Natomiast stwierdzenie nieważności uchwały przez sąd następuje tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa (art. 147 § 1 p.p.s.a.).

Zgodnie z treścią art. 50 § 1 p.p.s.a. uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny. Stosownie do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2015 r., poz. 1445 ze zm.; dalej też: u.s.p.), każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ powiatu w sprawie z zakresu administracji publicznej, może, po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia, zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego (art. 87 ust. 1).

W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że przepis ten daje prawo skargi każdemu, czyj interes prawny lub uprawnienie zostało naruszone uchwałą organu j.s.t., podjętą w sprawie z zakresu administracji publicznej. Ze sformułowania powyższego wynika, że nie jest to skarga powszechna (*actio popularis*), służąca każdemu, kto zarzuca wyłącznie naruszenie obiektywnego porządku prawnego. Do jej wniesienia nie legitymuje stan zagrożenia naruszeniem prawa, ani nawet samo naruszenie prawa, bez wykazania związku tego naruszenia z sytuacją prawną skarżącego. Skarżący, skarżąc uchwałę organu powiatu na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, musi wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a jego indywidualną sytuacją prawną. Musi on udowodnić, że zaskarżona uchwała naruszając prawo, jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną, pozbawia go przykładowo pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację.

Interes prawny skarżącego, do którego wprost nawiązuje cytowany art. 87 ust. 1 u.s.p., musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującego sytuację prawną wnoszącego skargę. Przy czym interes ten winien być bezpośredni i realny, aktualny, a nie przyszły, hipotetyczny lub ewentualny. Kryterium interesu prawnego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 u.s.p., musi być oceniane w płaszczyźnie materialnoprawnej i wymaga stwierdzenia związku między sferą indywidualnych praw i obowiązków strony skarżącej a zaskarżonym aktem.

W ocenie Sądu, w stanie faktycznym tej sprawy należy uznać, że skarżący występujący jako prowadzący szkoły mogli kwestionować Uchwałę nr XIV/104/15 Rady Powiatu Dzierżoniowskiego z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania, wywodząc interes prawny z prowadzenia na terenie powiatu placówek dotowanych przez powiat.

Z przepisów bowiem ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.: dalej też: ustawa; u.s.o.), wynika jednoznacznie, że niepubliczne szkoły są uprawnione do otrzymania dotacji, że o dotację dla takiej szkoły może wystąpić organ ją prowadzący, który ponosi też odpowiedzialność za jej niewłaściwe wykorzystanie. To organ prowadzący szkołę składa wniosek o przyznanie dotacji. Skarżący prowadzą takie szkoły, przysługuje im uprawnienie do dotacji oświatowej, na zasadach wskazanych także w przedmiotowej uchwale. Posiadają więc interes prawny, o którym mowa w art. 87 ust. 1 u.s.p., wynikający ze związku między sferą ich indywidualnych praw i obowiązków a zaskarżonym aktem, w zakresie wskazanym w skardze.

Przechodząc do zarzutów skargi, należy podnieść, że uchwała podjęta przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego powinna być zgodna z regulacjami ustawowymi, ponieważ w przypadku przekroczenia upoważnień ustawowych pozostawałaby ona w sprzeczności z art. 94 Konstytucji RP, w myśl którego stanowienie prawa miejscowego następuje na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych. Oznacza to niedopuszczalność wyjścia w akcie prawa miejscowego poza granice upoważnienia ustawowego. Za niedopuszczalne należy więc uznać modyfikowanie w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego regulacji ustawowych, poprzez nakładanie na dotowane jednostki dodatkowych obowiązków, od których spełnienia zależy uzyskanie dotacji, czy w zakresie kontroli rozliczania dotacji.

Zgodnie z treścią art. 90 ust. 4 ustawy, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1a i 2a–3b, oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji.

Mając powyższe na względzie wskazać należy, co następuje.

Podnieść należy, że § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały już nie obowiązuje w zaskarżonym brzmieniu. Uchwałą nr XVII/116/16 Rady Powiatu Dzierżoniowskiego z dnia 23 lutego 2016 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania, nadano § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały nową treść.

Wskazać należy, że obu uchwałą nadano moc obowiązującą od 1 stycznia 2016 r. Wskazany przepis § 4 ust. 2 zaskarżonej uchwały, do dnia wydania aktu nowelizującego, nie wywoływał skutków prawnych, nie stanowił podstawy kształtowania praw i obowiązków adresatów uchwały. Treść normy derogującej wskazuje, że zmieniony przepis utracił moc obowiązującą w tym znaczeniu, że nie może być stosowany. Tym samym skarga w tym zakresie jest bezprzedmiotowa.

Z uwagi na powyższe procesowanie w przedmiocie oceny legalności zaskarżonej uchwały Rady Powiatu w zakresie § 4 ust. 2 jest w ocenie Sądu bezprzedmiotowe, co uzasadniało umorzenie postępowania na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a.

Odnośnie zaskarżonych postanowień zawartych w rozdziale 3 uchwały zatytułowanym: „Tryb udzielania dotacji”, a dotyczących:

– § 5 pkt 1 lit b uchwały w brzmieniu: Osoba prowadząca dotowaną szkołę lub placówkę, o których mowa w § 2 niniejszej uchwały, jest zobowiązana do:

1) składania w Starostwie Powiatowym w Dzierżoniowie w terminie do 10 dnia każdego miesiąca:

b) w przypadku uczniów szkół, o których mowa w § 2 ust. 2 niniejszej uchwały, informacji o aktualnej liczbie uczniów na pierwszy dzień każdego miesiąca, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszej uchwały i oświadczenia o faktycznej liczbie uczniów uczestniczących w zajęciach edukacyjnych w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia informacji według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszej uchwały;

– § 6 uchwały w brzmieniu:

– ust. 1. Kwota dotacji ustalana jest na podstawie aktualnej liczby uczniów, zgodnie z przedłożoną informacją, o której mowa w § 5 pkt 1 niniejszej uchwały, z zastrzeżeniem ust. 3–4.

– ust. 2. Podana w informacji, o której mowa w ust. 1, liczba uczniów musi być zgodna ze stanem wykazany w dokumentacji przebiegu nauczania, prowadzonej przez szkołę lub placówkę zgodnie z odrębnymi przepisami.

– ust. 3. Kwoty dotacji dla szkół, o których mowa w § 2 ust. 2, pomniejsza się o kwotę w wysokości odpowiadającej dotacji przekazanej w poprzednim miesiącu na uczniów, których wskaźnik uczestnictwa w obowiązkowych zajęciach edukacyjnych, wykazany w informacji, o której mowa w § 5 pkt 1 lit. b niniejszej uchwały, jest niższy niż 50%.

Skarżący upatrują w tych postanowieniach nałożenie obowiązków, które nie mieszczą się w zakresie ustalania trybu ustalania i rozliczania wykorzystania dotacji – wykraczających poza normę kompetencyjną 90 ust. 4 ustawy. Upatrują uzależnianie wysokości dotacji od nieprzewidzianych w ustawie oświatowej informacji. Podnosząc w tym zakresie, że załącznik nr 3 do uchwały, przewiduje składanie oświadczeń przez organ prowadzący szkołę potwierdzających min. własnoręczny charakter podpisu uczniów na listach obecności.

Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 90 ust. 4 ustawy, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1a i 2a–3b, oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji.

Jak już podniesiono, uchwała podjęta przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego powinna być zgodna z regulacjami ustawowymi. Oznacza to niedopuszczalność wyjścia w akcie prawa miejscowego poza granice upoważnienia ustawowego. Za niedopuszczalne należy więc uznać modyfikowanie w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego regulacji ustawowych, poprzez nakładanie na dotowane jednostki dodatkowych obowiązków, od których spełnienia zależy uzyskanie dotacji. Zgodnie z brzmieniem przepisów ustawy o systemie oświaty, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może uregulować inne kwestie niż podstawę obliczania dotacji i zakres danych zawartych we wniosku o udzielenie dotacji, ale przedmiotem regulacji może być wyłącznie tryb udzielania i rozliczania dotacji. Jednak tryb i zakres danych, o których mowa w art. 90 ust. 4 u.s.o., nie może być mylony z zasadami oraz przesłankami, które w obrębie całego systemu prawnego mają takie znaczenie, jak warunki konieczne. Ustawodawca bowiem w omawianym przepisie upoważnił organ jednostki samorządu terytorialnego do określenia jedynie w sposób techniczny zakresu danych, które wniosek musi zawierać.

Zgodnie z art. 90 ust. 2a i 3 u.s.o., dotacje dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych przysługują pod warunkiem, że osoba prowadząca szkołę niepubliczną poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Z przepisu tego wynika, że osoba prowadząca szkołę niepubliczną podaje organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W świetle powyższego, analizowane zapisy uchwały naruszają art. 90 ust. 2a i 3 ustawy.

Nałożenie spornym zapisem – przy ustalaniu kwoty dotacji – obowiązku wskazania liczby uczniów z rozbiorem na poszczególne miesiące wykracza poza treść powołanego przepisu i stanowi dodatkowy obowiązek warunkujący otrzymanie dotacji.

Z przedmiotowych zapisów wynika niewątpliwie uzależnienie wysokości wypłacanej dotacji od przedłożenia wskazanych w nich informacji i od treści tej informacji, w tym sensie nie służą jedynie realizacji funkcji kontroli pobrania i wykorzystania dotacji. Niewątpliwie, te informacje są niezbędne do rozliczania i kontroli wykorzystania dotacji.

Jak wskazano w odpowiedzi na skargę, warunkiem otrzymania dotacji na ucznia jest uczestniczenie tego ucznia w 50% zajęć edukacyjnych, czego potwierdzeniem jest jego własnoręczny podpis, to oczywiste jest, że organ dotujący w ramach swoich uprawnień kontrolnych ma prawo domagać się od organu prowadzącego podania stosownych informacji (oświadczeń) w tej sprawie. Organ dotujący nie ma bowiem innych możliwości ustalenia tych danych, a w zależności od liczby uczniów faktycznie uczestniczących w zajęciach, kształtuje się wysokość przekazywanej dotacji.

Niemniej przedmiotowe zapisy uchwały powinny być rozważane z uwzględnieniem systematyki aktu prawa miejscowego. Sąd nie neguje uprawnień do nałożenia takiego obowiązku w zakresie delegacji ustawowej do określenia trybu i zakresu kontroli. Brak natomiast podstaw prawnych do nałożenia tego obowiązku w zakresie trybu udzielania i rozliczania dotacji. Analizowany przepis w § 5 i 6 uchwały zostały zamieszczone w rozdziale 3 uchwały zatytułowanym „Tryb udzielania dotacji” a nie w rozdziale 5 uchwały dotyczącym „Trybu i zakresu kontroli”.

W konsekwencji, zasadne było stwierdzenie nieważności § 5 pkt 1 lit b uchwały wraz z załącznikiem nr 3 i § 6 ust. 1–3 uchwały.

Odnosnie zarzutu dotyczącego następującego fragmentu § 7 ust. 1 kontrolowanej przez Sąd uchwały: Osoba prowadząca szkołę lub placówkę, o których mowa w § 2 niniejszej uchwały, składa:

– rozliczenie otrzymanej części dotacji w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło jej przekazanie, począwszy od miesiąca lutego każdego roku, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do niniejszej uchwały, zawartego w rozdziale 4 uchwały: „Tryb rozliczania dotacji”.

Skarżący podnoszą, że wprowadzenie częściowego miesięcznego rozliczania dotacji jest bezpodstawne w świetle rocznego charakteru i sposobu rozliczania dotacji, co wykracza poza upoważnienie wynikające z art. 90 ust. 4 ustawy. Tak argumentowany zarzut nie zasługuje na uwzględnienie, a skarga w tym zakresie podlega oddaleniu.

Należy podzielić stanowisko organu, że powyższe postanowienia § 7 ust. 1 zaskarżonej uchwały, dotyczące obowiązku comiesięcznego rozliczenia wykorzystania dotacji (prowadzenia odrębnej ewidencji wydatków finansowanych z dotacji) – mieszczą się w granicach ustawowego upoważnienia określonego w art. 90 ust. 4 u.s.o.

Wprowadzenie tego postanowienia jest konsekwencją regulacji przyjętej w art. 90 ust. 3c u.s.o., w świetle której dotacje są przekazywane w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki. Zatem, skoro organ comiesięcznie przekazuje beneficjentowi kwotę dotacji, tym samym istnieją racjonalnie uzasadnione podstawy do uzyskania od beneficjenta comiesięcznej informacji zawierającej rozliczenie w zakresie wykorzystania dotacji. Natomiast takie rozliczenie umożliwi organowi sprawne rozliczanie dotacji, zgodnie z jej celem.

Przepis art. 90 ust. 3d zd. 2 u.s.o. przewiduje, że dotacje mogą być wykorzystane wyłącznie na pokrycie wydatków bieżących. Z przepisem tym powiązany jest przepis art. 90 ust. 3e u.s.o. stanowiący, że organy jednostek samorządu terytorialnego mogą kontrolować prawidłowość wykorzystania dotacji przyznanych szkołom i placówkom z budżetu tych jednostek. Wykładnia ww. przepisów oraz art. 90 ust. 4 u.s.o. prowadzi do wniosku, że organy jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 1a-3b, uprawnione są m. in. do określenia zakresu danych, które powinny być zawarte we wniosku o rozliczenie wykorzystania dotacji, a określenie rodzaju dokumentów, które mają służyć ustaleniu tego, czy beneficjenci dotacji wykorzystują otrzymane środki w sposób prawidłowy, tj. zgodnie z celami określonymi w art. 90 ust. 3d u.s.o., ustawodawca pozostawił organom jednostek samorządu terytorialnego.

Zaskarżone postanowienia uchwały stanowią rozwinięcie tej regulacji, zaś przepis art. 90 ust. 4 u.s.o. uprawnia do szczegółowego określania procedury kontroli oraz zakresu elementów poddanych kontroli, przy zastosowaniu kryterium prawidłowości wykorzystania środków, a więc zgodności z celami, którym udzielone dotacje mają służyć. Obowiązkiem organu dotującego nie jest tylko i wyłącznie udzielenie dotacji publicznym i niepublicznym szkołom i przedszkolom na każdego ucznia, ale także dokonanie kontroli prawidłowości wydatkowania i rozliczenie tych dotacji. Kontrola ta winna obejmować nie tylko ustalenie faktycznej liczby uczniów w terminach określonych przez organ udzielający dotacji, ale także stosownie do art. 90 ust. 3e u.s.o. – prawidłowość wykorzystania dotacji.

Odnosnie § 7 ust. 3 uchwały w brzmieniu: Do rozliczania pobranych dotacji stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Zdaniem skarżących, takie unormowanie stanowi uzurpację legislacyjną gdyż to przepisy rangi ustawowej szczegółowo określają swój zakres zastosowania, a nie akty prawa miejscowego takie jak przedmiotowa uchwała. Ponadto treść § 7 ust. 3 uchwały wyklucza, przez pominięcie, przepisy ustawy o systemie oświaty.

To stanowisko także nie zasługuje na uwzględnienie, treść zakwestionowanego postanowienia stanowi jedynie informację, że ustawa o finansach publicznych ma zastosowanie w kwestii rozliczenia dotacji, nie przesadza o zastosowaniu tego aktu w tych sprawach, podobnie nie można uznać, że eliminuje stosowanie w tym zakresie przepisów ustawy oświatowej. Dlatego skarga w tym zakresie podlega oddaleniu.

Odnosnie zarzutu dotyczącego: § 8 ust. 4, zawartego w rozdziale 5 uchwały: „Tryb i zakres Kontroli”, w brzmieniu: Osoby upoważnione do kontroli mają prawo:

- wstępu do szkół i placówek, o których mowa w § 2 niniejszej uchwały,
- wglądu do prowadzonej przez nie dokumentacji organizacyjnej, finansowej, przebiegu nauczania,
- w przypadku szkół, o których mowa w § 2 ust. 2 niniejszej uchwały, wglądu do list obecności uczniów oraz ich weryfikacji,
- przetwarzania danych osobowych uczniów/wychowanków tych szkół/placówek.”

Zdaniem skarżących, mamy w tym przypadku z sytuacją powtórzeniem wprost zapisów ustawowych, ich modyfikacją.

Wskazać należy w tym zakresie, że zgodnie z art. 90 ust. 3f ustawy, osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli przez organy, o których mowa w ust. 3e, mają prawo wstępu do szkół, przedszkoli, innych form wychowania przedszkolnego i placówek oraz wglądu do prowadzonej przez nie dokumentacji organizacyjnej, finansowej i dokumentacji przebiegu nauczania, a w przypadku szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych niewymienionych w ust. 2a – dodatkowo wglądu do list obecności, o których mowa w ust. 3, oraz ich weryfikacji. Natomiast stosownie do art. 3g ustawy, organy, o których mowa w ust. 3e, w związku z prze-

prowadzaniem kontroli prawidłowości pobrania i wykorzystywania dotacji przez szkoły, przedszkola, inne formy wychowania przedszkolnego i placówki, mogą przetwarzać dane osobowe uczniów tych szkół, przedszkoli, innych form wychowania przedszkolnego i placówek.

W tym stanie, należy się zgodzić z argumentacją skargi, w myśl której niedopuszczalne jest powtarzanie w aktach prawa miejscowego przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Stanowi to bowiem naruszenie jednoznacznie sformułowanego w tym zakresie zakazu (§ 118 w związku z § 143 załącznika do zasad techniki prawodawczej), a z taka sytuacja mamy do czynienia w rozpatrywanym przypadku. Wreszcie uchwała oparta na podstawie art. 90 ust. 4 u.s.o. nie może regulować inaczej niż czyni to ustawa postępowania kontrolnego. Skoro ta problematyka została uregulowana w ustawie w sposób kompleksowy, to w tym zakresie Rada Powiatu nie może tworzyć dodatkowych wymogów.

Naruszenie tego zakazu trzeba kwalifikować jako istotne, co – w świetle art. 147 § 1 p.p.s.a – obligowało skład orzekający do stwierdzenia nieważności § 8 ust. 4 uchwały poddanej kontroli Sądu.

W zakresie zarzutu dotyczącego § 10 ust. 3, 4 i 5 uchwały, zawartego w rozdziale 5 „Tryb i zakres kontroli”, w brzmieniu:

ust. 3. Kontrolujący może żądać od kontrolowanego sporządzenia niezbędnych do kontroli odpisów/kserokopii lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń opartych na dokumentach;

ust. 4. Kserokopie służące jako załączniki do protokołu kontroli powinny być poświadczone za zgodność z oryginałem przez osoby reprezentujące kontrolowane podmioty;

ust. 5. Dokumenty potwierdzające dokonanie wydatku ze środków przyznanej szkole lub placówce dotacji, powinny zawierać wskazanie źródła finansowania.

Zdaniem skarżących, powyższe postanowienia naruszają kompetencje zawartą w art. 90 ust. 4 ustawy, gdyż rozszerzają katalog uprawnień wskazanych w art. 90 ust. 3f ustawy.

Niewątpliwie, jak już wskazano powyżej, zgodnie z art. 90 ust. 3f ustawy, osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo wstępu do szkół i placówek oraz wglądu do prowadzonej przez nie dokumentacji organizacyjnej, finansowej i dokumentacji przebiegu nauczania. W § 10 ust. 3–5 uchwały nałożono na beneficjenta dotacji obowiązek współdziałania z kontrolującym. Zasadniczo nałożenie obowiązku współdziałania mieści się w zakresie upoważnienia ustawowego. Nietrafny jest pogląd, że z uwagi na treść regulacji ustawowej podmiot uzyskujący dotację nie ma obowiązku podejmowania innych, dodatkowych czynności.

Zgodnie bowiem z art. 90 ust. 4 u.s.o. organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego zostały umocowane do określania szczegółowych warunków co do sposobu (trybu) prowadzenia kontroli oraz oznaczenia granic (zakresu) kontroli. To z tego przepisu należy zatem wywodzić umocowanie do nałożenia obowiązku współdziałania w trakcie kontroli. Jednakże nie oznacza to, że dowolny zakres takiego obowiązku współdziałania mieści się w granicach delegacji ustawowej. Niewątpliwie w ramach upoważnienia ustawowego mieści się obowiązek udzielania wyjaśnień i informacji, ponieważ są to obowiązki umożliwiające prawidłowe przeprowadzenie kontroli. Nie mieści się natomiast w tym zakresie obowiązek sporządzenia odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń opartych na dokumentach. Ustawodawca upoważnił kontrolujących do wglądu do dokumentacji, nie upoważnił do żądania opracowywania dokumentacji poprzez dokonywanie zestawień, obliczeń, wyciągów czy odpisów. Prawidłowe przeprowadzenie kontroli jest możliwe również w przypadku, gdy kontrolujący we własnym zakresie dokonają obliczeń czy zestawień.

Jak również nie mieści się, w zakresie upoważnienia ustawowego, obowiązek poświadczenia za zgodność z oryginałem przez kontrolującego tych dokumentów. Brak przeto podstaw do ustanowienia w akcie prawa miejscowego obowiązku wykraczającego poza – warunkujący prawidłowość kontroli – zakres współdziałania.

Dlatego należało stwierdzić nieważność tych postanowienia § 10 ust. 3 i 4 uchwały. Jako takie czynności wykraczają też poza system sprawowania kontroli.

Odnosnie § 10 ust. 5 uchwały w brzmieniu: Dokumenty potwierdzające dokonanie wydatku ze środków przyznanej szkole lub placówce dotacji, powinny zawierać wskazanie źródła finansowania.

Zdaniem Sądu, niewątpliwie w ramach upoważnienia ustawowego mieści się obowiązek udzielania wyjaśnień i informacji, związanych z obowiązkiem beneficjenta dotacji w zakresie umożliwiającym prawidłowe przeprowadzenie kontroli. Natomiast wprowadzenie obowiązku potwierdzania, na udostępnionych do kontroli dokumentach, wydatkowania środków dotacyjnych, ich opisywania – przez wskazanie źródła finansowania (z dotacji) umożliwi prawidłowe przeprowadzenie kontroli.

Dlatego w tym zakresie Sąd oddalił skargę.

Odnosnie kolejnego zarzutu, dotyczącego zawartych w rozdziale „Tryb i zasady kontroli”:

– § 11 ust. 1 i 2 uchwały, w brzmieniu: ust. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, który podpisują kontrolujący i przedstawiciele kontrolowanego podmiotu;. ust. 2 Protokół kontroli powinien zawierać:

- 1) nazwę kontrolowanego podmiotu w pełnym brzmieniu i jej adres,
- 2) wskazanie osoby prowadzącej oraz imię i nazwisko osoby lub osób upoważnionych do reprezentowania kontrolowanego,
- 3) imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób przeprowadzających kontrolę,
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
- 5) określenie przedmiotowego zakresu kontroli i okresu objętego kontrolą,
- 6) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli,
- 7) opis stwierdzonych nieprawidłowości,
- 8) opis załączników do protokołu kontroli,
- 9) informację o prawie zgłaszania przez kontrolowanego zastrzeżeń i składania wyjaśnień do protokołu,
- 10) datę i miejsce podpisania protokołu

– § 12 ust. 1 oraz ust. 8 i 9, w brzmieniu:

ust. 1. Protokół kontroli podpisuje kontrolujący i kontrolowany w terminie 14 dni od daty jego otrzymania lub niezwłocznie po jego uzupełnieniu lub zmianie. Każda strona protokołu jest parafowana przez podpisujących protokół.

ust. 8. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości Starosta Dzierżoniowski kieruje zalecenia pokontrolne do osoby prowadzącej szkołę lub placówkę w terminie 14 dni od daty podpisania lub odmowy podpisania protokołu kontroli.

ust. 9. Odpowiedzi na zalecenia pokontrolne udziela się w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

Zdaniem skarżących, postanowienia uchwały rady powiatu o czynnościach kontrolującego i kontrolowanego związanych ze sporządzeniem i podpisaniem protokołu z kontroli nie mają oparcia w ustawie o systemie oświaty.

Wskazać należy w tym zakresie, że zgodnie z art. 90 ust. 4 ustawy, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego zostały umocowane do określania szczegółowych warunków co do sposobu (trybu) prowadzenia kontroli oraz oznaczenia granic (zakresu) kontroli. Jak już wskazano z tego przepisu należy zatem wywodzić umocowanie do nałożenia obowiązku na podmiot kontrolowany umożliwiające prawidłowe przeprowadzenie kontroli, poprzez określenie procedury przeprowadzania kontroli, jej zakończenia.

Tym samym ramach delegacji ustawowej dotyczącej trybu i zakresu kontroli, należy uznać uprawnienie organu jednostki samorządu terytorialnego do czynności, które mają być wykonane po zakończeniu kontroli, tj. sporządzenia protokołu kontroli i określenia jego treści. Natomiast postanowienia § 12 ust. 8 i 9 uchwały przyznają podmiotowi dotacji dodatkowe zabezpieczenie ich interesów, wyjaśnienia nieprawidłowości stwierdzonych w trakcie kontroli, z których mogą skorzystać lub nie. Mając to na względzie Sąd oddalił skargę odnośnie § 11 ust. 1 i 2 oraz 12 § ust. 1, 8, 9 uchwały.

O kosztach (punkt IV wyroku) orzeczono na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a.